

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 005263 17 Кж 12
Бања Лука, 22.02.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог В.З., због кривичног дјела тешке крађе из члана 232. став 3. у вези са ставом 1. тачка 1. и у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске и оптужене Г.П., због истог кривичног дјела, а у вези са чланом 25. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог В.З., адвоката Д.Б. из Б., изјављене против рјешења Округног суда у Бијељини број 12 0 К 005263 17 Кв 14 од 16.02.2017. године, у сједници вијећа одржаној 22.02.2017. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог В.З., изјављена против рјешења Округног суда у Бијељини број 12 0 К 005263 17 Кв 14 од 16.02.2017. године.

Образложење

Рјешењем Округног суда у Бијељини број 12 0 К 005263 17 Кв 14 од 16.02.2017. године, донесеном у поступку контроле оправданости притвора, продужен је притвор против оптуженог В.З.

Притвор је продужен из притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту ЗКП РС).

Против тога рјешења бранилац оптуженог је благовремено изјавио жалбу због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с приједлогом да се побијано рјешење преиначи и против оптуженог укине притвор, или да се рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Жалбом се прије свега указује да је о продужењу притвора одлучивало ванпретресно вијеће како у овом, тако и у случају доношења ранијег рјешења о продужењу притвора од 20.12.2016. године, а то је по ставу жалиоца супротно

релевантним законским нормама и судској пракси. Не наводи се о којим законским нормама је ријеч, па тај приговор није основан, јер одредба члана 202. став 1. ЗКП РС прописује да се контрола оправданости притвора врши по истеку свака два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору. То рјешење доноси претресно вијеће уколико је на окупу и ако је протекло два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору, а ванпретресно вијеће ако вијеће на главном претресу није у засједању.

Стога тај приговор није релевантан, па је слиједом тога и неоснован.

У вези са притворским разлогом овај суд налази да ни приговори жалбе, да није било мјеста продужењу притвора из притворског разлога из којег је притвор против оптуженог продужен, нису основани. У рјешењу је наведено да је притвор из истог притворског разлога продужен након потврђивања оптужнице рјешењем истог суда од 24.02.2016. године, а потом продужаван рјешењима донесеним у поступку контроле оправданости притвора која су наведена у побијаном рјешењу на страни 1.

Побијано рјешење је детаљно образложило да начин и околности под којима је дјело учињено, имовинска корист која је прибављена, а која прелази износ који је двоструко већи као услов за правну квалификацију дјела по члану 232. став 3. у вези са ставом 1. тачка 1. КЗ РС, те да се за ово кривично дјело може изрећи казна затвора од десет година и тежа, па како је оптужени више пута осуђиван због кривичних дјела против имовине, то се и по оцјени овога суда ради о кривичном дјелу које је тако тешко, да би пуштање оптуженог на слободу могло проузроковати ванредне околности које би представљале стварну пријетњу нарушавања јавног реда.

Ово без обзира што је од извршења дјела протекло вријеме од једне године и шест мјесеци, јер околности које су определијелиле одлуку првостепеног суда да против оптуженог продужи притвор, постоје и у вријеме када је побијано рјешење донесено.

Из наведених разлога, жалба браниоца оптуженог није основана, јер се ни блажим мјерама од притвора не може остварити сврха даљег несметаног вођења кривичног поступка, што је и у побијаном рјешењу и наведено, због чега је ваљало жалбу браниоца одбити као неосновану на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић